

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 20.05.1987, sp. zn. 8 Tz 12/87, ECLI:CZ:NS:1987:8.TZ.12.1987.1

Číslo: 49/1988

Právní věta: Ak súd vyslovil, že sa odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil, platí v zmysle § 64 odst. 2 Tr. zák. zákonná fikcia, že sa uvedený trest vykonal dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, že sa podmiennečne upúšťa od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, a nie až dňom uplynutia skúšobnej doby. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na trest zákazu činnosti a peňažný trest, nemôže vzhľadom na § 70 odst. 2, 3 Tr. zák. rozhodnutie súdu o tom, že sa odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil, vyvolať účinok, že sa na páchatela hľadí, ako by nebol odsúdený (§ 50 odst. 2 Tr. zák.), pokiaľ tento účinok nenastane i ohľadne peňažného trestu, napr. súdnym výrokom o zahľadení peňažného trestu na základe žiadosti oprávnenej osoby (§ 69 odst. 1 písm d/ Tr. zák., § 363 Tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 20.05.1987

Spisová značka: 8 Tz 12/87

Číslo rozhodnutí: 49

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu, Trest peněžitý

Předpisy: 140/1961 Sb. § 50 odst. 2

§ 64 odst. 2

§ 70 odst. 2

§ 70 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 49

Ak súd vyslovil, že sa odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil, platí v zmysle § 64 odst. 2 Tr. zák. zákonná fikcia, že sa uvedený trest vykonal dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, že sa podmiennečne upúšťa od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, a nie až dňom uplynutia skúšobnej doby.

Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na trest zákazu činnosti a peňažný trest, nemôže vzhľadom na § 70 odst. 2, 3 Tr. zák. rozhodnutie súdu o tom, že sa odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od

výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti osvedčil, vyvolať účinok, že sa na páchatela hľadí, ako by nebol odsúdený (§ 50 odst. 2 Tr. zák.), pokiaľ tento účinok nenastane i ohľadne peňažného trestu, napr. súdnym výrokom o zahľadení peňažného trestu na základe žiadosti oprávnenej osoby (§ 69 odst. 1 písm d/ Tr. zák., § 363 Tr. por.).

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 20. marca 1987 sp. zn. [8 Tz 12/87.](#))

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v neprospech obvineného Š. Š., zrušil rozhodnutie Okresného súdu v Prievidzi z 21. októbra 1986 sp. zn. 4 T 518/84 a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi z 19. septembra 1984 sp. zn. 4 T 418/84 bol obvinený Š. Š. uznaný za vinného z trestného činu opilstva podľa § 201 Tr. zák. a odsúdený na peňažný trest vo výmere 1500,- Kčs, event. na náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov. Súčasne mu bol podľa § 49 odst. 1, § 50 odst. 1 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 18 mesiacov.

Odsúdený zaplatil uvedený peňažný trest 21. novembra 1984.

Uznesením Okresného súdu v Prievidzi z 28. decembra 1985, sp. zn. 4 T 518/84, ktoré sa stalo právoplatným dňom 20. januára 1986, bolo podľa § 61 odst. 3 Tr. por. rozhodnuté, že sa podmienične upúšťa od výkonu zvyšku uvedeného trestu zákazu činnosti a podľa § 63 odst. 2 Tr. por. bola stanovená skúšobná doba na 5 mesiacov.

Napokon Okresný súd v Prievidzi uznesením z 21. októbra 1986 sp. zn. 4 T 518/84, ktoré sa stalo právoplatným dňom 11. novembra 1986, podľa § 64 odst. 1 Tr. zák. rozhodol, že sa odsúdený Š. Š. v skúšobnej dobe osvedčil, ďalej že podľa § 64 odst. 2 Tr. zák. platí, že odsúdený trest zákazu činnosti vykonal dňom 20. júna 1986 a že sa preto podľa § 50 odst. 2 Tr. zák. na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Proti uvedenému uzneseniu podal v lehote § 272 Tr. por. sťažnosť pre porušenie zákona generálny prokurátor SSR. V jej dôvodoch okresnému súdu v podstate vytýkal, že nepostupoval správne, pokiaľ napadnutým uznesením rozhodol, že sa na odsúdeného Š. Š. podľa § 50 odst. 2 Tr. zák. hľadí, akoby nebol odsúdený, lebo tento výrok odporuje ustanoveniu § 70 odst. 2 Tr. zák. Generálny prokurátor SSR navrhol vysloviť uvedené porušenie zákona v prospech obvineného a napadnuté uznesenie v uvedenej časti zrušiť.

Najvyšší súd SSR preskúmal v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré uzneseniu predchádzalo a zistil, že napadnutým uznesením bol porušený zákon v ustanovení § 64 odst. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného a v ustanovení § 50 odst. 2 Tr. zák. v prospech obvineného.

Okresný súd se nedopustil chyby, keď podľa § 64 odst. 1 Tr. zák. rozhodol, že sa odsúdený Š. Š. v uvedenej skúšobnej dobe osvedčil. Dopustil sa však chyby v tom, že podľa § 64 odst. 2 Tr. zák. rozhodol, že platí právna fikcia, že odsúdený trest zákazu vodičskej činnosti vykonal dňom 20. júna 1986 a že sa preto podľa § 50 odst. 2 Tr. zák. na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Okresný súd si nepovšimol, že v zmysle § 64 odst. 2 Tr. zák., ak súd vyslovil, že odsúdený, u ktorého sa podmienične upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti sa osvedčil, uznáva sa, že trest bol vykonaný dňom, keď sa stalo právoplatným rozhodnutie, že sa podmienične upúšťa od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti. Pri správnom postupe mal preto okresný súd podľa § 64 odst. 2 Tr. zák. vysloviť, že zo zákona platí, že uvedený trest zákazu činnosti bol vykonaný dňom 20. januára 1986, keď sa stalo

právoplatným uznesenie Okresného súdu v Prievidzi z 28. decembra 1985 sp. zn. 4 T 518/84. Pokiaľ okresný súd vyslovil, že uvedená fikcia platí dňom 20. júna 1986, teda dňom uplynutia stanovenej skúšobnej doby, porušil zákon v neprospech obvineného.

Okresný súd si ďalej neuvedomil, že z ustanovení § 70 odst. 2, 3 Tr. zák. vyplýva, že v posudzovanom prípade rozhodnutie súdu o tom, že odsúdený, u ktorého sa podmiennečne upustilo od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, sa osvedčil, nemôže vyvolať účinok, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený (§ 50 odst. 2 Tr. zák.), ak tento účinok nenastane aj ohľadne peňažného trestu, napr. súdnym výrokom o zahladiení uvedeného peňažného trestu na základe žiadosti oprávnenej osoby (§ 69 odst. 1 písm. d/ Tr. zák., § 363 Tr. por.).

Podľa ustanovenia § 70 odst. 2 Tr. zák., ak sa páchatelovi uložilo viac trestov popri sebe, nemožno odsúdenie zahladiť, kým neuplynie čas pre zahladienie toho trestu, na zahladienie ktorého Trestný zákon ustanovuje najdlhší čas.

Podľa ustanovenia § 70 odst. 3 Tr. zák. ustanovenie § 70 odst. 2 Tr. zák. sa primerane použije aj na prípad, že sa páchatelovi uložilo popri sebe viac trestov, u ktorých môže podľa zákona nastať účinok, že sa na páchatela hľadí, akoby nebol odsúdený (§ 39 odst. 3, § 45 odst. 3, § 50 odst. 2, § 60 odst. 4 Tr. zák.).

Ustanovenia § 70 odst. 2, 3 Tr. zák. treba primerane použiť aj v prípade, keď bolo páchatelovi uložených viac trestov popri sebe, z ktorých niektoré sa zahľadujú výrokom súdu, iné zo zákona.

Z uvedeného vyplýva, že zahladiť možno len celé odsúdenie a nie iba jeho časť vzťahujúcu sa na niektorý z viacerých uložených trestov. Pre zahladienie celého odsúdenia v posudzovanom prípade neboli splnené všetky podmienky, vyplývajúce z ustanovení § 69 odst. 1 písm. d), resp. odst. 3 Tr. zák., § 363 Tr. por.

Pokiaľ teda okresný súd rozhodol, že sa podľa § 50 odst. 2 Tr. zák. hľadí na odsúdeného, akoby nebol odsúdený, porušil zákon v citovanom ustanovení v prospech obvineného Š. Š.